

Књига пророка Данила — сто двадесет осам

Пророчки значај Христовог крштења и кушања: откривање обележја трију светских сила

Jeff Pippenger

2024-03-10

Запечаћење је започело 11. септембра 2001. године, када је сишао моћни анђео из осамнаестог поглавља Откривења. Његов силазак био је предображен силаском анђела из Откривења десет 11. августа 1840. године, а такође и силаском Светога Духа приликом Христовог крштења. Христово крштење указује унапред на позни дажд који је сишао када су велики небодери Њујорка били оборени. Сила одозго је започела, а исто тако се у то време испољила и сила одоздо (бездан), јер Реч Божја никада не изневерава.

Када се Христос крстио, одмах је отишао у пустињу и постио четрдесет дана, након чега га је Сатана кушао са три кушања. Свако од та три кушања представља главне одлике сваке од три силе које воде свет ка Армагедону. Та три кушања била су гордост, одлика аждаје; апетит, одлика звери; и дрскост, одлика лажног пророка. Гордост и самоуздизање представљени су Луцифером у класичном опису Исаије.

Како паде с неба, о Луцифере, сине зоре! Како би оборен на земљу, ти који си слабио народе! Јер си говорио у срцу своме: Изаћи ћу на небо, изнад звезда Божјих узвисићу престо свој; и седићу на гори сабора, на крајњем северу; изаћи ћу изнад висина облачних; бићу као Свевишњи. А ипак ћеш бити сведен у пакао, у дубину јаме. Они који те виде пажљиво ће те посматрати и размишљати о теби, говорећи: Је ли то човек који је учинио да се земља тресе, који је потресао царства? Исаија 14:12–16.

Пет пута Луцифер у своме срцу објављује: „Ја ћу.“ Сатана, некада назван „светлоносац“ (Луцифер), а сада носилац само таме, јесте онај „који је потресао народе“. У пророчком смислу он је повезан са „народима“, јер је вођа зле савезности народа, као и савеза трговаца који се помиње у Откривењу, у седамнаестом и осамнаестом поглављу.

„Цареви и владари и управитељи ставили су на себе жиг антихриста, и представљени су као аждаја која иде да зарати са светима — са онима који држе заповести Божје и имају веру Исусову.“ Testimonies to Ministers, 38.

При Христовом крштењу Свети Дух је сишао, предсказујући време после 11. септембра 2001. године. После Свога крштења, Сатана је искушавао Христа понудом да Му да силу којом Сатана влада царствима овога света, јер је при Адамовом паду Сатана постао владар царстава овога света.

А ђаво, узевши га на високу гору, показа му сва царства света у једном тренутку времена. И ђаво му рече: Теби ћу дати сву ову власт и славу њихову; јер је мени предана, и дајем је коме хоћу. Ако се, дакле, поклониш мени, све ће бити твоје. А Исус одговори и рече му: Иди од мене, Сатано; јер је писано: Господу Богу своме клањај се, и

њему јединоме служи. Лука 4:5–8.

Две основне одлике папског Рима (звери) јесу њено блудничење и отрована „храна“ и пиће које она раздаје.

Али имам неколико ствари против тебе: допушташ жени Језавелји, која себе назива пророчицом, да учи и заводи моје слуге да чине блуд и да једу оно што је жртвовано идолима. Откривење 2:14.

„Храна“ и пиће које она пружа јесу њене лажне доктрине.

„Велики грех који се ставља на терет Вавилону јесте то што је ‘напојила све народе вином гнева свога блуда.’ Ова чаша опојности коју она пружа свету представља лажне науке које је прихватила као последицу своје незаконите везе са великима на земљи.” Велика борба, 388.

Звер католицизма такође обмањује свет својим врачарским чинима, што је, опет, нешто што се узима унутарње.

И светлост свеће неће више никако засјати у теби; и глас женика и невесте неће се више никако чути у теби; јер трговци твоји беху великаши земаљски; јер твојим врачарством беху преварени сви народи. Откривење 18:23.

Грчка реч преведена као „врачарије“ јесте *pharmakeia*, што значи лекови. Златна чаша у њеној руци не представља само чашу из које се пије вино, него и чашу у којој се њени магијски медицински напици припремају и дају. У савременом свету данас, ти магијски напици се дају путем игала, а не толико из чаше. Када се Сатана појави после ускоро долазећег недељног закона, он ће чинити чуда исцељења. Чуда повезана са напицима и лажним доктринама папства била су представљена тиме што је Сатана рекао Христу да учини чудо претварајући камен у хлеб.

Пророчка историја пре и после недељног закона поседује исте карактеристике. Период испитивања у вези са ликом звери за адвентизам, који води ка недељном закону у Сједињеним Државама, представља тип периода испитивања у вези са ликом звери за читав свет. Зато смо обавештени да ће „иста криза доћи на наш народ у свим деловима света“.

Чуда сатанских исцељења која Сотона остварује после недељног закона представљају „врачарства“ такозване медицине која се потурају током историје која почиње 11. септембра 2001. године. Исус је изјавио да „неће човек живети о самом хлебу, него о свакој речи Божјој“. „Храна“ Рима јесу предања и обичаји које она ставља изнад Речи Божје.

„У покретима који су сада у току у Сједињеним Државама, да се за установе и обичаје цркве обезбеди подршка државе, протестанти иду стопама паписта. Штавише, они отварају врата да папство у протестантској Америци поново задобије ону превласт коју је изгубило у Старом свету. А оно што овом покрету даје још већи значај јесте чињеница да је главни циљ који се има у виду наметање светковања недеље — обичаја који потиче из Рима и који Рим истиче као знак своје власти. То је дух папства — дух прилагођавања

световним обичајима, поштовање људских предања изнад Божјих заповести — који прожима протестантске цркве и води их да чине исто дело уздизања недеље које је папство чинило пре њих.“ Велика борба, 573.

Предање и обичај јесу доктринарна „храна“ којом звер замењује Реч Божју, да би уздигла своје паганско идолопоклонство.

„Како Римска црква може да се очисти од оптужбе за идолопоклонство, ми не можемо да видимо. Истина, она тврди да се клања Богу посредством тих слика; тако су чинили и Израиљци када су се поклонили пред златним телетом. Али се Господњи гнев распао против њих, и многи су били побијени. Бог их је прогласио безбожним идолопоклонцима, а исти запис се и данас води у небеским књигама против оних који се клањају сликама светаца и такозваних светих људи.“

„И то је религија на коју протестанти почињу да гледају са толиким одобравањем, и која ће се најзад ујединити са протестантизмом. Ово уједињење, међутим, неће бити остварено променом у католицизму; јер Рим се никада не мења. Она полаже право на непогрешивост. Протестантизам ће се променити. Усвајање либералних идеја са његове стране довешће га дотле да може пружити руку католицизму. „Библија, Библија, темељ је наше вере“, био је поклич протестаната у Лутерово време, док су католици узвикивали: „Оци, обичај, предање.“ Сада многи протестанти налазе да им је тешко да своја учења докажу из Библије, а ипак немају моралне храбрости да прихвате истину која укључује крст; стога они брзо долазе на становиште католика и, служећи се најбољим аргументима које имају да би избегли истину, позивају се на сведочанство Отаца, и на обичаје и прописе људи. Да, протестанти деветнаестог века брзо се приближавају католицима у свом неверју у погледу Светога писма. Али и данас постоји исто тако широк понор између Рима и протестантизма Лутера, Кранмера, Ридлија, Хупера и племените војске мученика, као што је постојао онда када су ови људи изнели протест који им је дао име протестаната.“

„Христос је био протестант. Он је протествовао против формалног богослужења јеврејског народа, који је одбацио савет Божји на своју сопствену штету. Он им је рекао да као науке уче заповести људске, и да су претварачи и лицемери. Као окречени гробови, споља су били лепи, а изнутра пуни нечистоте и покварености. Реформатори потичу још од Христа и апостола. Они су изашли и одвојили се од религије форми и обреда. Лутер и његови следбеници нису измислили реформисану религију. Они су је једноставно прихватили онакву какву су је представили Христос и апостоли. Библија нам је изложена као довољан водич; али папа и његови службеници уклањају је од народа као да је проклетство, јер разоткрива њихова претварања и укорава њихово идолопоклонство.“ Review and Herald, June 1, 1886.

Чуда исцељења, која чине основу спиритизма, његово су основно и најчешће средство деловања.

„Многи настоје да објасне спиритистичке појаве приписујући их у потпуности превари и мађионичарској вештини медијума. Али, иако је тачно да су резултати обмане често

били представљани као истинске манифестације, било је и изразитих испољавања натприродне силе. Тајанствено куцање, с којим је започео савремени спиритизам, није било последица људске преваре ни лукавства, већ непосредно дело злих анђела, који су тако увели једну од најуспешнијих заблуда што уништавају душе. Многи ће бити ухваћени у замку веровањем да је спиритизам само људска превара; када се нађу лицем у лице с појавама које не могу а да не сматрају натприроднима, биће преварени и наведени да их прихвате као велику силу Божју.“

„Ове особе занемарују сведочанство Светога писма о чудима која је Сатана чинио преко својих оруђа. Уз помоћ сатанске силе, фараоновим врачарима било је омогућено да подражавају Божје дело. Павле сведочи да ће пре другог Христовог доласка бити сличних испољавања сатанске силе. Господњем доласку треба да претходи ‘долазак безаконика по чињењу Сотонину са сваком силом и знацима и лажним чудесима, и са сваком преваром неправде’. 2. Солуњанима 2:9, 10. А апостол Јован, описујући чудотворну силу која ће се испољити у последњим данима, изјављује: ‘И чини велика знамења, да и огањ силази с неба на земљу пред људима; и вара оне што живе на земљи чудесима која јој бише дана да чини.’ Откривење 13:13, 14. Овде нису проречене пукe обмане. Људи бивају преварени чудима која Сатанина оруђа имају власт да чине, а не оним што се само претварају да чине.“ Велика борба, 553.

Лажне доктрине сазидане на обичајима и предањима, спиритистичке манифестације чуда, фалсификована медицинско-индустријска индустрија и спој црквене политике са државном политиком — све су то обележја звери католицизма. Оholост је одлика силе аждаје. Дрскост је одлика лажног пророка отпалог протестантизма.

А Исус, пун Духа Светога, врати се с Јордана, и Дух га одведе у пустињу, где га четрдесет дана кушаше ђаво. И не једе ништа у те дане; а када се они навршише, напоследку огладне. И ђаво му рече: Ако си Син Божји, реци овоме камену да постане хлеб. И одговори му Исус говорећи: Писано је: Неће човек живети о самом хлебу, него о свакој речи Божјој. Лука 4:1–4.

Претпоставка је именица која се односи на чин или случај прихватања нечега као истинитог без довољних доказа или потврде. Она подразумева доношење суда или извлачење закључка на основу непотпуних или недовољних информација. Претпоставка такође може подразумевати изврстан степен уверености у сопствену претпоставку, чак и онда када она можда није у потпуности оправдана.

Отпаднички протестантизам је прихватио недељу као Божји дан богослужења без икаквог доказа који би ту погрешну замисао поткрепио из Божје Речи, и то чини док свесно исповеда да су његови следбеници протестанти, чије је гесло „само Божја Реч“, или, како је Мартин Лутер објавио, „Sola Scriptura!“ Они бирају да то прихвате на основу предања и обичаја Римске цркве, или можда једноставно као наслеђе прихваћено од својих предака. При гласном покличу трећег анђела јасно ће се открити истина да из Библије не може бити пружено апсолутно никакво оправдање за обожавање сунца, и тада ће они који устрају у својој погрешној уображености примити жиг звери.

„Ако вам је представљена светлост истине, откривајући суботу четврте заповести и показујући да у Речи Божјој нема никаквог темеља за светковање недеље, а ви се ипак и даље држите лажне суботе, одбијајући да светкујете суботу коју Бог назива ‘мој свети дан’, примате жиг звери. Када се то збива? — Када се покоравате уредби која вам заповеда да престанете с радом у недељу и да обожавате Бога, иако знате да у Библији нема ни једне речи која показује да је недеља ишта друго осим обичног радног дана, ви пристајете да примите жиг звери и одбијате печат Божји. Ако примимо тај жиг на своја чела или на своје руке, судови изречени над непослушнима морају пасти на нас. Али печат живог Бога ставља се на оне који савесно држе суботу Господњу.“ Review and Herald, 27. април 1911.

Општеприхваћена слабост Републиканске странке јесте њихова спремност да претпоставе да су њихови политички противници праведни и поштени, иако плодови Демократске странке јасно откривају да су они деца оца лажи. Изнова и доследно, републиканци своје политичке противнике држе за реч, иако им је изнова и изнова показано да њихови противници никада не одржавају своју реч. Они приписују поштене побуде онима који су више пута испољили да не постоји никакво разумно оправдање које би подржало погрешне републиканске претпоставке о очекиваном поштењу и интегритету. Истина је и то да многи републиканци одбијају да се држе начела ради личне материјалне користи, или због тајних неморалних околности које омогућавају да њима буде лако манипулисано, али је примарно пророчко обележје Републиканске странке — дрскост претпостављања.

То је својство уображености које је пророчки обележено код отпадничких протестаната, а које им допушта да се претварају да су заузели виши морални и политички положај, док су у стварности напустили своје грађанске одговорности под празним очекивањем да ће њихови политички противници одржати своју реч. Сасвим уобичајена дефиниција лудила гласи да човек изнова и изнова покушава да чини исто, а да притом очекује другачији исход, па ипак републиканци тврде да су демократе те које су заражене лудилом, што се испољава у њиховој мржњи према Трампу.

Ипак, лудост републиканаца изнова се показује тиме што пристају на компромисе, под претпоставком да је компромис дело законодавног процеса, док се њихови политички компромиси, за које тврде да се заснивају на начелу „законодавног процеса“, склапају са једном групом која никада не прави компромисе. Демократе уступају тло у политичком процесу само онда када су бројчаним односом снага потпуно обуздане. Оне никада нису пружиле доказе да заиста раде на проналажењу средњег пута у оквиру политичког процеса. Лудост републиканаца огледа се у њиховим сталним оптимистичким очекивањима од других, која су у потпуности неоправдана.

Убедљива већина оних који подржавају Доналда Трампа посведочиће о чињеници да је најгора Трампова особина његова спремност да прихвати људе као подржаваоце свога програма, иако расположиви докази показују да је са Трампове стране било потпуно самоуверено дрско нагађање да донесе такав избор. Дрскост претпоставке јесте пророчки атрибут отпалог протестантизма. Сатана је кушао Христа наводећи Библију, али је тиме

изврнуо тај одломак у неоправдано и небиблијско искушавање.

И одведе га у Јерусалим, и постави га на врх храма, и рече му: Ако си Син Божји, баци се одавде доле; јер је писано: Анђелима својим заповедиће за тебе, да те сачувају; и на рукама узмеће те, да како не запнеш за камен ногом својом. И Исус одговарајући рече му: Казано је: Не кушај Господа Бога својега. Лука 4:9–12.

При ускоро долазећем закону о недељи, протестанти Сједињених Држава узмеће библијску заповест да се престане од рада у суботни дан и изврнуће заповест да се Бог обожава у суботу, седмога дана, у измишљену заповест да су људи заправо дужни да богослуже на дану сунца паганства. Они ће изврнути један библијски одломак у неоправдану и небиблијску пробу.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Видех да дворога звер има уста аждајина, и да је његова сила у његовој глави, и да ће наредба изаћи из његових уста. Потом видех Мајку Блудница; да мајка нису кћери, него да је одвојена и различита од њих. Она је имала свој дан, и он је прошао, а њене кћери, протестантске секте, биле су следеће које су ступиле на позорницу и испољиле исти дух који је мајка имала када је прогонила свете. Видех да су, како је мајка слабила у моћи, кћери расле, и ускоро ће вршити власт коју је некада вршила мајка.“

„Видела сам да ће номинална црква и номинални адвентисти, као Јуда, издати нас католицима да би задобили њихов утицај и дошли против истине. Свети ће тада бити неприметан народ, мало познат католицима; али цркве и номинални адвентисти, који знају за нашу веру и наше обичаје (јер су нас мрзели због суботе, пошто је нису могли побити), издаће свете и пријавиће их католицима као оне који занемарују установе народа; то јест, да држе суботу и занемарују недељу.“

„Тада ће католици позвати протестанте да пођу напред и издају уредбу да сви који не буду светковали први дан седмице, уместо седмога дана, буду погубљени. И католици, чији је број велики, стаће уз протестанте. Католици ће дати своју силу лику звери. А протестанти ће радити као што је њихова мајка радила пре њих, да униште свете. Али пре него што њихова уредба донесе или роди плод, свети ће бити избављени Гласом Божјим.“ Spalding and Magan, 1, 2.